

Село Мезеря с. В. Любаша розташоване в західній частині району. Триєдини до нього курорт - Рудз Туд-мужанська, Корчун, Жозі. Мезеря с. В. Любаша з північними селами: на півдні і південному заході з с. Підружжя, на заході протікає річка Торинь і за річкою Торинь знаходиться с. Каміш, на півночі і північному сході с. Космелів і с. Поків, на сході межують із селами Корчун. село знаходиться за 10 км. від районного центру, а від обласного - 45 кілометрів.

Тисячу років заснування с. В. Любаша не існує, але з розповідей старожилів відомо, що село стародавнє 350-400 років. В той час проводилася Гречина вхідна до сходу Реді Любашинь (Полоч).

Про походження назви село В. Любаша існує два твердження. Перше, про те, що земля належала князю польському і цей польський заснував тут село, яке було заселене кривими селянами і назвали Великою Любашою від великої долини цього польського князя. Друге твердження обереть про те, що камінь річка Залісська, що протікає через село, називалась Любашою і від назви річки походить назва село.

Село В. Любаша було колись власністю князя Дятковича, а ниніше - Дорторинського, які ниніше розвинули тут металургічну промисловість.

Життя в селі було нестерпимим, вони все час працювали на лаві. Крім того, селяни-кріпаки змушували виконувати різні роботи для розваги і полегкою праці. Тож, щоб мати для землі потрібну воду, князь наказав прокопати канал від річки...

до двох кілометрів, шириною до 30 м, ширинною
 понад 5 метрів, який виходив із річки Терпиль і
 знову з'являвся з ним через річку Залісницю,
 хоча до Терпиль від зашки було не менше 330 м.
 Великі підземні активну частку у визволенні
 війни проти польської шляхти. За призначення
 в інших краях проходив морозом із водою
 козачими. Великі виступили проти козаків, та
 повтікали до Турка, звідти повернувшись із
 зношеними зброєюми військо і моротом розра-
 вившись із повстаними селянами.

У 1905 р. шляхем поселення виступило проти
 князя Радзивіла земля розрашили і спалили.
 У квітні 1929 р. на полі з'явилася
 Червона армія. А в 1940 р. було створено
 сільсько-рад. Терпильсько-Великопольська
 району дуб Ковтаник іван Олександрович, зетупишани -
 Турко Василь Косилович, секретарю - Марчин Ян
 Пилипорович.

У червні 1941 р. село було окуповано
 німецькими загарбниками. Окупанти збирали
 молодих людей до Німеччини (Мелоник Ф. І.
 Серветник В. П., Турко В.
 а
 що вилетів найбільшим отір-вбивели, кидати
 в вагон, вагони, хати-полиці.

Наше село визволили партизани з'явивши
 С. А. Ковтаник і вайскові частини. №/04661 і №/01913
 Три визволенні село згануши водян Адамчик
 М. Н. (1906 р. н. родом із Орловської обл. і Козубов А. Юдан
 із Кизил-Ординської обл.)
 У 1948 р. в селі організувалося колгосп ім. Леніна
 який в 1950 р. було перейменовано в колгосп ім. Кірова